

Студијски програм/студијски програми : ЕКОЛОГИЈА И ЗАШТИТА ПРИРОДЕ			
Врста и ниво студија: АКАДЕМСКЕ МАСТЕР			
Назив предмета: ГЛОБАЛНА ЕКОЛОГИЈА (ЕКОИ32)			
Наставник (Презиме, средње слово, име): Стаменковић М. Славиша			
Статус предмета: Изборни		Тип предмета: НС	
Број ЕСПБ: 6		Семестар: 3	
Услов: Положен испит из предмета Конзервациона биологија, Екологија биљака, Екологија животиња,			
Циљ предмета: СТИЦАЊЕ ЗНАЊА И РАЗВОЈ СВЕСТИ О ЕКОЛОШКИМ СИСТЕМИМА И ПРОЦЕСИМА У ГЛОБАЛНИМ РАЗМЕРАМА, А ПОСЕБНО О УТИЦАЈУ АНТРОПОГЕНОГ ФАКТОРА НА АТМОСФЕРУ, ХИДРОСФЕРУ, ПЕДОСФЕРУ И БИОСФЕРУ; ИСТИЦАЊЕ ПОТРЕБЕ СКОРАШЊЕГ ОСТВАРЕЊА „ТРАЈНО ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА“.			
Исход предмета: Формиран поглед на свет као глобалну целину; схватање проблема и изазова пред којима стоји човечанство у 21. веку; способност за усмеравање и усклађивање заштите животне средине и одрживог друштвеног развоја у националним и интернационалним оквирима.			
Садржај предмета Теоријска настава <i>Увод. О нераскидивој повезаности живе и неживе природе. Природни системи и њихова хијерархија. Планета Земља као еколошки систем. Настанак Земље и живота на њој. Грађа и основне карактеристике Земље. Екосфера. Екосфера и човек. Утицај човека на екосферу. Порекло човека. Антропогени еколошки фактор и његов развој. Еколошки предуслови различитих цивилизација и неједнакост глобалног развоја. Утицај човека на атмосферу и глобалну климу. Утицај човека на хидросферу и криосферу. Искориштавање и загађивање мора и слатких вода. Залихе и потрошња воде. Утицај на криосферу. Утицај човека на педосферу и литосферу. Утицај човека на биосферу. Промене разноврсности живог света као показатељ човековог утицаја на биосферу. Трајно одрживи развој. Главни узроци глобалних промена. Раст светског становништва. Урбанизација. Потрошња енергије и сировина. Снабдевање храном и трајно одрживи развој. Потребне мере за трајно одрживи развој. Повећавање заштићених подручја. Међународни уговори и организације које се баве планетарним еколошким проблемима.</i> Практична настава: Вежбе <i>Коришћење математичких модела (симулација конкретних сценарија) са циљем разумевања и предвиђања динамике еколошких система и њихове интеракције на Земљи. Примена модела који су фокусирани на одрживо коришћење ресурса, ефект антропогеног утицаја на структуру и функцију екосистема, интеракција биосфере, хидросфере и атмосфере. Дебата.</i>			
Литература 1. Glavač, V., 1999: Uvod u globalnu ekologiju. Državna uprava za zaštitu prirode i okoliša. Zagreb.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 2	Вежбе: 2	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад:	
Методе извођења наставе Предавања (трансмисивна и смислена вербална рецептивна настава), интерактивна настава (рад у групама студената, тимска настава), практична настава, консултације (кабинетска настава). теренска настава, консултације (кабинетска настава)			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	7	писмени испит	20
практична настава	7	усмени испит	30
колоквијуми	20		
семинарски рад	16		